37e jaar. — Nr 69. Dit nummer bestaat uit 8 bladzijden. Zaterdag 11 Juni 1910.

Men schrijft in te Tongeren bij V. COLLÉE, uitgever en eigenaar van di blad.

De *POSTRIJDER* verschijnt 's dinsdags, 'sdoordeelags en 's zaterdags.

Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten *franco* gedaan worden aan den uitgever, Groote Markt, te Tongeren.

DE POSTRIJDER
DER PROVINCIE LIMBURG.

Abonnement :
Driemaal per week, 6 fr. per jaar.
Tweemaal » 5 »
Eenmaal » 4 »
Een blad afzonderlijk 10 centiemen.
De abonnementen zijn vooraf betaalbaar.
Aankondigingen : 15 centiemen per drukregel.
Reclamen, vonnissen en andere artikels, vooraan of binnen in het blad : 1 frank den drukregel.

EERSTE BLAD

TONGEREN, DEN 11 JUNI 1910.

Vragen en Antwoorden.

De « Journal du Limbourg » zijnen spijt niet kunnende verkroppen over de, door de Kartellisten geleden nederlaag, valt ons in zijn nummer van 4 Juni aan, omdat wij in ons blad van 21 Mei de zegepraal voor de Katholieke partij voorspelden.

Eerst en vooral vragen wij u, opstellers van 't Journalleke, of wij ja of neen reden hadden de victorie te voorzien, ofwel of gij daartoe reden hadt ?

Met welke groote en ontelbare leugens vuldet gij uwe blaadjes niet om uwe lezers te blinddoeken, om hun de klaarblijkende waarheid te verzwijgen ?

Gij schreeft o. a. : « Het Katholiek bestuur ging onvermijdelijk vallen, de 26 jaren dwingelandij waren uit, enz enz.

Maar ! weet gij dan niet dat de Belgen, enkele uitgenomen, (onder dewelke gij kunt gerekend worden) door vooringenomen haat en partijzucht gedreven, vinden dat het land goed bestuurd wordt? Zij denken dat het moeilijk beter zou kunnen bestuurd worden, en toch in alle geval zeker niet door de liberalen want, van zulke bestuurders heeft men genoeg sedert de staaltjes die zij ons vóór 1884 gegeven hebben. (Schoolstrijd, enz....)

Om te eindigen, laten wij weten aan alle opstellers van den Journal du Limbourg in 't algemeen en aan ieder in 't bijzonder dat wij ons in 't vervolg de moeite niet meer zullen geven zulke dwaze vragen te beantwoorden.

Ons kaersje brandt nog langen tijd
Tot geuzen nijd, die krijt van spijt.

Gemeenteraad van Tongeren.

Zitting van Maandag 6 Juni 1910.

Tegenwoordig : MM. Meyers, burgemeester, Modave, schepen, Deckers, Neven, Schaetzen, Vanden Bosch, Van Ormelingen, Voncken en Zeegers, leden. M. Gillon woont de zitting bij.

De raad is bij hoogdringendheid samengeroepen.

Een enkel punt staat op de dagorde : Uitbating van het werkhuis van electriciteit door Siemens.

M. de Scheper Modave stelt aan den Raad voor terug te komen op zijne beslissing aangaande de overneming der uitbating of exploitatie der electriciteit. Hij denkt dat de tijd ontbreekt om zich van nu tot den 1e Juli op de hoogte te brengen. Hij stelt voor den datum der overneming uit te stellen tot den 1e October aanstaande.

M. Van Ormelingen vraagt of de maatschappij Siemens genegen is de uitbating voort te zetten gedurende de maanden Juli, Augustus en September, de slechtste van het jaar. Uit een onderhoud welk M. Modave met M. Schampler gehad heeft, schijnt dat de Maatschappij er in zou toe stemmen.

M Gillon zegt dat de overneming niet *voordeelig* door de stad op 1e Juli kan gedaan worden. Men moet den inventaris opmaken van al wat het werkhuis inhoudt, een personeel aanwerven, alsook iemand vinden op de hoogte der comptabiliteit, hetgeen niet op eenen enkelen dag geleerd wordt.

M Voncken zegt dat hij niet overtuigd is door de beweegreden van M. Gillon.

Een inventaris kan zonder groote moeite opgemaakt worden, de werklieden vragen niet beter dan aan het werkhuis gehecht te blijven en M. de Gemeente-Ontvanger zou in korten tijd op de hoogte der comptabiliteit zijn. Hij vraagt dus de uitbating in regie tegen den 1e Juli.

M Neven deelt de gedachten van M. Voncken, De firma Siemens heeft eene winst van 3000 fr. tot heden gemaakt. De stad moet dus, zoo haast mogelijk, de exploitatie over nemen.

M. Van Ormelingen is altoos partijganger der regie of uitbating door de stad geweest. Maar de overname moet gebeuren onder de meest voordeelige voorwaarden voor de stad. Omdat de Maatschappij Siemens eene winst van 3000 fr. gemaakt heeft, bewijst dit niet dat de stad dezelfde winst maken zal.

M. Deckers deelt de zienswijze van M. Van Ormelingen, als overgangsmiddel stelt hij voor de overneming door de stad op 1e October te bepalen. Van nu tot dan, kan de Commissie der electriciteit zich vergaderen en de noodzakelijke maatregelen nemen.

M. Schaetzen is van dezelfde gedachte.

Het voorstel van M. Deckers wordt aangenomen door 8 stemmen tegen 1, die van M. Voncken, die zich partijganger der onmiddellijke overneming verklaart.

De aanstaande zitting van den raad is vastgesteld op den 18 Juni. M. Gillon zal de vergadering bijwonen.

De zitting wordt geheven om 6 1/2 ure.

BUITENLAND.

Frankrijk.

Luchtvaartdrama. — De luchtvlieger Edward Six, waarvan men de talrijke vluchten vermeldde op het strand van Malo-les-Bains, is het slachtoffer geweest van een erg ongeluk, op het oogenblik dat hij proeven aflegde in tegenwoordigheid der bijzondere commissie, welke hem moest doen inschrijven voor de luchtvaartmeeting van Sint-Omer.

Het tweevlak, door hem vervaardigd, gehoorzaamde zeer wel aan zijne bevelen en de luchtvlieger deed eene vlucht op 25 meters hoogte, wanneer eenskraps zijn toestel omkantelde.

De ongelukkige luchtvlieger werd bij den val den neus en den linker voorarm gebroken en bekwam nog menige kwetsuur over 't gansche lichaam.

De geneesheeren kunnen nog geene uitspraak doen over den toestand van het slachtoffer.

— Verdronken. — Dinsdag morgend, rond 8 ure, verliet de huisvrouw, Mad. Vaillant, wonende in het dorp van Torvillius (Frankrijk) hare woning met hare twee kleine kinderen. Zij begaf zich naar den koer van eenen gebuur, wierp haar oudste kind in den put en sprong er dan zelf in met het jongste.

Eenige uren later hoorde men kreten uit den put opstijgen. De geburen konden het jongste kind, die de moeder in hare armen gesloten hield, nog levend ophalen.

Mad. Vaillant en het andere kind waren dood.

— Aanhouding. — Op verzoek van de Rumeensche regeering is te Parijs zekere Hasler aangehouden, die handel dreef in decoraties en diploma's in de Balkanstaten.

Hasler moet een valsche naam zijn. Men vond in zijne woning, rue d'Artois, valsche diploma's van de tentoonstelling van Brussel, benevens vele valsche diploma's en decoraties.

Duitschland

Groote brand. — In het Posensche dorp Zelazno is maandag in een huis brand ontstaan, door dat twee kinderen, die alleen waren, met stekskens speelden. Een harde wind wakkerde de vlammen aan. Acht-en-twintig boerderijen met te samen zestig gebouwen zijn in asch gelegd. Er is veel vee omgekomen. De twee kinderen worden vermist.

Engeland

Kostbaar ei. — Te Londen heeft dinsdag een ei van de groote alk op eene verkooping 6,300 fr. opgebracht. Het was 50 jaar lang voor een pinguin-ei aangezien.

De reuzen-alk is uitgestorven. Er bestaan echter nog een tachtigtal eieren van, die altijd duurder verkocht waren. Het thans verkochte ei was prachtig bewaard.

Italië

Drama in eene kazern. — Brutus Menetti, soldaat in het 67e regiment infanterie, in garnizoen te Ravenna, was gestraft door luitenant Pupille. Hij legde zich in hinderlaag in eenen gang van de kazerne en loste drie geweerschoten op den luitenant. Deze werd op den slag gedood. De moordenaar zelf moorde zich daarna.

— De aardbeving. — Zie *Postrijder* van donderdag. — Volgens berichten uit Calitri gaan de reddingswerken daar met groote moeilijkheden gepaard, door gebrek aan werkkrachten, de moeilijke gemeenschap en de onverschilligheid der bevolking. Men verwacht de troepen. Het dorp is amphitheatersgewijze gebouwd op zeer onvasten grond. De bovenste huizen zijn op de lagere gevallen en hebben aldus een onontwarbaren puinhoop gevormd. De bewoners hadden daarenboven nog de onvoorzichtigheid begaan galerijen onder hunne huizen te graven, die dienst deden als kelders, zoodat de grondvesten nog losser waren geworden.

De vorsten zijn woensdag te Calitri aangekomen, toegejuicht door de bevolking. Zij waren vergezeld door M Sacchi, minister van openbare werken. De vorsten hebben de gasthuizen bezocht waar de gekwetsten zich bevinden. De koningin bleef bij de zieken, terwijl de koning de puinen bezocht. Bijna al de huizen zijn gescheurd, maar 't is niet zoo erg als te Messina. In de wijk Castello zijn eenige gebouwen ingestort.

Tot hiertoe zijn 24 lijken opgehaald. Men weet niet of er nog meer dooden zijn, daar de bevolking het land heeft verlaten.

Terwijl de koning de reddingswerken bijwoonde, bezochten de koningin en minister Secchi per auto San Fele. De koningin werd levendig toegejuicht. De vrouwen snelden toe om haar de hand te kussen.

De koningin keerde per auto naar Calitri terug.

De hertog van Aosta is te Benevento aangekomen.

Dinsdag avond is een huis ingestort, zes personen doodend.

Volgens de laatste tijdingen uit Wallata, zijn daar tien huizen ingestort en loopen er 65 gevaar. Buiten een doode zijn er tien licht gekwetsten.

Te Trevich zijn twee huizen ingestort. Te Zingoli is de kerk erg gescheurd.

Amerika

Amerikaansch. — Uit Jefferson City, in den staat Montana, komt bericht over feiten zoo vermakelijk, dat zij hier niet onvermeld mogen blijven.

De overheden van de staatsgevangenis in Jefferson City zijn er namelijk achter gekomen, dat in de staatsgevangenis daar ter stede een valschmunterisinrichting bestond, die in twee cellen met vijf en succes werd gedreven, met medeweten der bewakers, natuurlijk.

Die inrichting heeft vele jaren lang bestaan, vóór het bestuur der gevangenis er iets van wist. Was de straftijd van een der celbewoners-valschmunters om, dan kwamen de nieuwe klanten in het vruchtgebruik van de installatie en werden door de medeplichtige gevangenbewakers in de geheimen en in de techniek van den stiel ingewijd. Jaren lang ging alles goed. Maar toen kwam er — zooals altijd — twist over de verdeeling van de winst en er werd geklapt door een der medeplichtigen. Nu is er voor goed een einde gemaakt aan 't winstgevend bedrijf.

Oostenrijk

Bloedig drama in eenen trein. — Een geheimzinnig drama heeft zich in den trein van Gratz naar Budapest (Oostenrijk-Hongarie) voorgedaan. Een welgekleed koppel, zichtbaar opgehitst, nam plaats in eenen waggon van 2e klas, waar reeds eene dame had plaats genomen.

Aan de statie van Lasnitz, vroeg de heer haar om voor een oogenblik het kompartiment te willen verlaten.

De dame zeer verwonderd over deze zonderlinge vraag verliet hare plaats.

Nauwelijks uitgestapt hoorde zij eene dubbele losbranding, en zag hare twee medereizigers badend in hun bloed op de banken liggen.

De geneesheer der statie kon slechts den dood vaststellen.

Hij bestatigde dat de reiziger eerst zijne vriendin en dan zich zelven met een revolverschot gedood heeft.

Uit de gevonden papieren bleek het dat de zelfmoordenaar Emeric de Kæves is, kapitein bij het 11e regiment dragonders.

De persoonlijkheid der vrouw heeft men niet kunnen vaststellen.

Rusland

Drama in een Russisch gevang. — Drie ter dood veroordeelden zaten in het gevang te Chernizoff, in afwachting hunner verbanging. Twee hunner werden verwurgd gevonden in hunne cel, gedood door den derde. Zij hadden met de kaart gespeeld om te zien wie de anderen zou dooden en de derde moest zich zelfmoorden, maar durfde niet.

— Treurig. — Wij hebben reeds melding gemaakt van 't geding tegen 68 revolutionairen te St-Petersburg, waarbij 29 werden ter dood veroordeeld. In nadere berichten lezen wij, dat slechts 63 beschuldigden tegenwoordig waren. Van de vijf ontbrekenden had een in de gevangenis zelfmoord gepleegd, een was gestorven, en twee waren te ziek om te kunnen verschijnen. Alle beschuldigden waren in het wit gekleed en velen hunner hadden ketenen aan de beenen. Zij die vrienden of kennissen onder het publiek hadden, maakten allerlei teekenen en gebaren, om aan te duiden dat ze opgehangen zouden worden. Er was iets tartends in hunne houding.

Tot de ter dood veroordeelden behoorden een St-Petersburgsch student van 18 jaar, de zoon van een lid van den Rijksraad, en 16 jonge mannen beneden de 21 jaren. Een jongen van 16 jaar kreeg 12 jaar gevangenisstraf.

— Ontploffing. — Brand. — Er heeft in eene fabriek van ontplofbare stoffen te St-Petersburg eene geweldige ontploffing plaats gehad. Zes werklieden werden gedood.

— Bandietenwerk. — Uit Tiflis wordt gemeld: Onbekenden hebben in de nabijheid van Notenebif, op den Transkaukazischen spoorweg, eene petroolleiding doorboord. De wegstroomende petrool vormde een meer, 't welk de bandieten in brand staken. De brand nam eene groote uitbreiding, overweldigde den spoorweg en vernielde eene brug. Het verkeer is geschorst. Uit Batoem zijn werklieden gezonden die den brand hebben geblusht en de brug hersteld.

Portugal

Eene ramp. — Een telegram uit Lourenço Marques meldt, dat eene plezierboot met handelsbedienden aan board bij het eiland Inyak gezonken is. Er zijn 32 menschen verdronken.

Afrika

Hooge jaren. — Naar de « Lokal-Anzeiger » uit Port Elisabeth vernoemt, is te Queenstown in Kaapland, Cornelius Mesdom, de oudste Europeesche kolonist, op 105-jarigen leeftijd overleden. Hij werd in 1805 op de hoeve Huguenot geboren en woonde als jongen van 10 jaar den slag van Waterloo bij. Later heeft hij voor de Franschen in de Krim gevochten. In 1857 ging hij met het Duitsche legioen naar Zuid-Afrika. Sedert vele jaren was hij koster in de Hollandsche kerk te Queenstown. Hij was van de gebreken des ouderdoms vrij gebleven.

Mexico

Oproer. — Men seint uit Vera Cruz : 50,000 inlanders hebben in Yucatan de stad Valladolid aangevallen en geplunderd. Zij hebben al de hoogere beambten van de regeering en den prefekt van politie vermoord.

Al de gemeenschappen per ijzerenweg, telegraaf en telefoon zijn onderbroken.

De opstandelingen hebben daarna nog drie andere gemeenten aangevallen en ingenomen ; ook daar hadden zij het hoofdzakelijk gemunt op de hoogere beambten en hunne familiën.

BINNENLAND.

LUIK — Aangevallen. — M. Gaston Van de Wyngaert, 44 jaar, kwam dinsdag avond in een koffiehuis en gaf een biljet van 1000 frank te wisselen.

Toen hij de herberg verliet werd hij door drie kerels van verdacht uiterlijk, die ook in het koffiehuis gezeten waren, opgevolgd. In de St-Michelstraat werd hij bij de keel gegrepen en van zijne brieventesch ontlast. De policie heeft een onderzoek ingesteld en de daders ontdekt.

— Ontploffing. — Woensdag morgend had in het magazijn van veetestvoortbrengselen, toebehoorende aan M. Lodewijk Henrotin, op den boulevard d'Avroy, eene gazontploffing plaats.

M. Henrotin beging de onvoorzichtigheid een solferstekje aan te steken, waardoor eene geweldige ontploffing plaats had.

Het magazijn stuikte in en M. Henrotin werd onder de puinen bedolven, hij had daarenboven vreeselijke brandwonden bekomen aan dewelke hij bezweken is. De schade is aanzienlijk.

— Dinsdag avond, rond 5 1/2 ure, kwam Napoleon Seuillard, oud 60 jaar, over den weg van Waremme met een troep varkens welke hij naar eene weide moest doen. Een automobiel kwam in volle snelheid aangereden en wierp den ouderling omver. De man werd met groot geweld tegen een boom geslagen en overleed eenige uren later. Men kent den eigenaar van de auto niet.

BRUSSEL. — Geheimzinnige wissel. — Het parket en de policie onderzoeken eene zonderlinge zaak.

Over een tiental dagen kwam een persoon bij M. Carl G., bediende der International Bank, te Brussel, eenen wissel vragen van 50,000 dollars (250,000 frank) en hij betaalde die, namens den notaris Van Z., wien hij zegde te vertegenwoordigen.

Nu, Maandag kreeg de bank een telegram van eene New-Yorker bank, meldende dat de wissel daar was aangeboden door een persoon, zich noemende Buisset.

Maar de bank wilde alvorens de som uit te betalen, weten of de notaris van Z., werkelijk die som gestort en den wissel aan Buisset had overhandigd.

De bankbediende Carl G., die de som had ontvangen, nam inlichtingen bij den notaris en nu bleek het dat hij niemand met die operatie had gelast.

Onderzoek wordt nu gedaan om dit geheim op te helderen.

— Koffiehuisgarçons. — Deze bedienden vragen sedert lang de afschaffing der kosten welke zij moeten betalen zoogezegd voor het breken.

Sommige hotels en koffiehuizen hebben hunne vraag ingewilligd, maar anderen gaan voort met het « breekgeld » te eischen.

Dinsdag avond hielden de bedienden in de Bisschopstraat eene meeting van verzet.

Na de meeting trokken zij ten getalle van 200 naar het Cecil-hotel » op de Noordlaan dat vol volk zat.

Het was 10 1/4 ure ; de betoogers drongen er allen gelijk binnen roepend : *Weg met de kosten !*

De bezoekers stoven buiten en de « garçons » die bedienden staakten het werk.

De betoogers spraken met den patroon van het *Cecil-hotel* die zich verbond Woensdag met hen de zaak te bespreken.

Van het *Cecil-hotel* trokken de betoogers naar *La Lanterne*, Beursplaats, en drongen er ook binnen.

Doch kerels hadden zich bij hen gevoegd welke tafels en stoelen omwierpen en glazen verbrijzelden

De politie kwam tusschen en deed het koffiehuis ontruimen.

De betoogers trokken dan naar den *Muishauer*, alwaar dezelfde betreurlijke tooneelen plaats grepen.

Van daar trokken ze weer naar de Noordstatie, voor het koffiehuis *La Phare*, op de Rogierplaats.

Maar de politie van St-Joost-ten-Noode was reeds in aantal ter plaats en dreef de betoogers met den blanken sabel uiteen.

Er werden een 8tal aanhoudingen gedaan.

Om 2 uren 's nachts was alles weer kalm.

— Een Duitscher, die te Berlijn 30.000 mark had ontvreemd, is te Brussel in de val geloopen. Hij had nog een derde deel van de gestolen som op zak.

VORST — Dieven hebben bij middel van braak de kerk van Vorst komen bestelen. Zij hebben eene kostbare geschilderde ramm verbrijzeld.

— Te Vorst is een onvoltooid huis ingestort, waardoor drie werklieden zeer erg werden gewond.

NINOVE — Woensdag morgend is een werkman van eene stekskensfabriek op deerlijke wijze aan handen en aangezicht verbrand. In de vrouwenafdeeling dezer fabriek zijn door het ontvlammen van dooskens ook twee werksters doodelijk gewond.

KNESSELARE — Luchtbal gevallen. — Albier is een luchtbal nedergedaald, op de weide van L. De Priest, aan Zeldonk-Kruis. De reizigers waren met twee ; zij waren om 10 ure voormiddag te Brussel opgestegen. Een voerman bracht de luchtreizigers en hun toestel naar de tramstatie.

— Bij het baden verdronken. — De hoeveknecht Prosper Van Landeghem, was woensdag voormiddag gaan zwemmen in eenen kuil, te midden van het veld. Eenskraps verdween de man onder het water, en toen men hem kon ophalen, had hij reeds opgehouden te leven.

DOORNIK — Nieuwe kindermishandeling. — In het dorp Ramecroix is, terwijl de echtgenooten Duprez niet thuis waren, eenen aanslag gepleegd op hun 4 1/2 jarig dochterke, door een 26-jarigen persoon, die reeds vroeger voor dergelijke feiten veroordeeld werd.

Hij is gevlucht en men zoekt hem op.

LAKEN. — De drank. — Zekere Rousseau uit de Heiselstraat had den prijs getrokken van een stukje land dat onteigend was. Daarmede was hij beginnen te drinken.

Terwijl hij Maandag sliep, nam zijne vrouw hem een deel van het geld af. Toen de dronkaard wakker werd ontstak hij daarover in woede en uitte bedreigingen. Hij vertrok en ging eenen revolver koopen. Hij kwam dan weder en stelde zich omtrent zijn huis op wacht.

Toen zijn 18 jarige zoon van zijn werk kwam, schoot Rousseau er twee maal op ; de jongeling werd gelukkig maar licht aan den rechterarm geschramd. Rousseau is aangehouden.

HAL. — Moord. — Felix Mostin, van Hal, kwam den commissaris melden dat zijne buurvrouw, Philomena Van Heesbeek, dood in haren hof lag, te midden van eenen bloedplas.

Zijne verlegene houding deed den commissaris vermoeden dat er iets niet in den haak was en, na ter plaatse het lijk te hebben gezien, ondervroeg hij Mostin en deze bekende nu dat hij de buurvrouw met eene hak had doodgeslagen, omdat zij zijne vrouw voor *kletskop* had uitgescholden.

Mostin is aangehouden.

ZAFFELARE. — Schielijk overleden door den schrik. — Dinsdag namiddag was de vrouw van Edward Verwee, naar haar land gegaan met een rolwagentje, waarin twee voedsterkinderen, oorspronkelijk van Gent zaten.

Om 4 1/2 ure stak een onweer op.

De vrouw werd door schrik bevangen en spoedde zich zoo snel zij kon naar huis met hare pleegkinders. De vrouw die wat ziekelijk was, is daardoor zoo erg ontsteld geworden dat zij eenskraps ten gronde viel. Personen kwamen toegeloopen doch konden slechts een lijk opnemen.

ATTENHOVEN. — Manslag of ongeval. — Eergisteren avond, rond 10 ure, heeft een genaamde Dunon, 25 jaar oud, gehuwd en vader van verscheidene kinderen, de dood gevonden in een naburig bosch. Een uur later kwam een zijner gezellen de familie verwittigen, dat Dunon zich gezelmoord had. Men begaf zich op de aangeduide plaats, en vond er werkelijk het lijk van den ongelukkige. De gendarmen van Landen stelden een onderzoek in, en gingen op zoek naar den gezel van het slachtoffer, doch vonden hem nergens.

Woensdag namiddag, is het Parket van Hoei ter plaatse gekomen. Men veronderstelt dat Dunon en zijn makker eenen strooptocht ondernomen hebben, en dat eerstgenoemde het slachtoffer geweest is van een ongeval. Hetgeen dit vermoeden eenigen schijn van waarheid bijzet, 't is dat men maar niet op 't spoor kan geraken van zijnen makker.

— Wat is fataal. — Als een hertstochtelijke rooker in het open veld zijn laatste stekske aanstrijkt en dit niet wil branden.

Als iemand door eene oude tante tot eenigen erfgenaam is benoemd en het blijkt dat de nalatenschap niet eens de kosten der begrafenis dekt.

Als iemand zijne aangebedene in het open veld zijne liefde verklaart en daarbij knielt in een hoop vuilnis.

Als een muziekant een solo moet blazen en in de helft aan het niezen geraakt.

Als iemand in de loterij speelt en de hoogste prijs valt op een nummer dat slechts met 1 van het zijne verschilt.

Dat is fataal.

—o— De echte liefhebbers van goede wijnen wenden zich tot het huis **Ch. Vandermoulen** 32, de Robianostraat, te Brussel.

Zie verder aankondigingen.

DE VERDWENEN
Millionnair

[17de vervolg]

XVIII

De Koelbloedigheid van een Millionnair

De mensch wikt, God beschikt, zegt een oud spreekwoord.

Toen Hawk Shore het huis door de keukendeur, dus aan de achterzijde, verliet, en zich aan de voorzijde van 't buitenverblijf vervoegde, kon hij niet vermoeden, dat juist degene, wien zijn bezoek gold, zijn komst aan een der bovenvensters had gadegeslagen en daarna Shore het huis had zien verlaten om aan de voorzijde weer aan te bellen.

Men zegt in Engeland, dat een policiebeambte zich kan verkleeden als geestelijke, zonder dat hij zijn eigenaardig cachet verliest.

Hawk Shore rechtvaardigde ook die meening ten volle. Evenals een man, die langen tijd soldaat of zeeman is geweest, het typische van zijn vroeger beroep bewaart, zoo was in Shore door iemand, die zijn wereld zoo'n beetje kent, onmiddellijk den opzoekingsagent te herkennen. Iets in het uiterlijk en de manier van alles onderweg opnemen waarschuwde Carterbilt, dat hij met een detective te doen had.

Dat maakte den millionnair zeer zenuwachtig, daar hij allerminst gerekend had op de komst van zoo iemand.

Een half uur ongeveer bleef Shore in de keuken en Carterbilt, die juist voor een venster stond boven de keuken, kon een gemompel van stemmen vernemen en van tijd tot tijd een uitroep van verbazing, waarin hij het scherpe organ van de tuinmansvrouw herkende. Het was hem niet mogelijk te verstaan wat zij zegden, maar zooveel kon de millionnair er toch wel uit begrijpen, dat hij overtuigd was een policieman voor hem te zullen zien verschijnen.

Op het oogenblik dat Shore de keuken weer verliet, spoedde Carterbilt zich naar de bibliotheek. Hij vond er Muriel, zooals hij verwacht had.

Op een toon, die weer de oude, gebiedende klank had, zegde hij tot haar :

— Doe onmiddellijk dat witte bovenkleed en die muts af.

Door den bijna ruwen toon, waarop die woorden tot haar gericht waren, dacht het meisje er niet aan het bevel te weerstaan. Zij begaf zich naar de deur, doch keerde, halverweg gekomen, zich om en vroeg, uiting gevend aan een vermoeden :

— De policie ?... Is het de policie ?

— Vraag niet, luidde het korte antwoord. Gehoorzaam ! Doe af wat ik u gezegd heb. Kleed u met den hoed en den mantel, waarmee gij hier gekomen zijt en vlucht !

— Ik vlucht ? vroeg zij met eenige verbazing en ook met een gevoel van krenking van eigenwaarde. Waarom ?

De millionnair sprak nu nog met meer gezag :

— Omdat ik het u beveel. Ik heb u gesproken over een geheime uitgang (al sprekende ging hij er heen en maakte de toegang open), volg den weg, dien ik u aangeduid heb !

— Maar...

— De weg links leidt naar de statie, zoo ge weet. Zoo ge u nimmer gehaast hebt in uw leven, doe het dan nu ! Neem den eersten trein naar Folkestone en verberg u daar !

— Verlangt gij dat ik mij te Folkestone zal verbergen ? vroeg Muriel nu onder teekenen van de grootste verbazing, zich afvragende of zij wel goed verstaan had.

— Ik verlang niet, ik beveel het u ! hernam Carterbilt, terwijl hij haar mantel opnam en het kleedingstuk haar om de schouders hing.

Muriel gehoorzaamde werktuiglijk, een weinig in de war gebracht door het plotselinge van het geval. Intusschen dacht zij :

— Die man, de moordenaar mijns vaders, zendt mij weg om de schuld op mij te laden en om zichzelf er uit te redden.

Vreemde toestand : Muriel was vol verachting voor den misdadiger, die niet aarzelde zich te redden door de schuld op een vrouw te werpen. Het griefde haar, dat zij moest erkennen zich vergist te hebben in hem, door hem eerst te houden voor een edelmoedig en goed man.

Zij stond niet tegen hem op, omdat zij het niet kon doen. Integendeel, zij offerde zich zonder aarzelen voor hem op, terwijl toch het verdriet haar bart schrijnde. Want bij al hetgeen hij haar nu aandeed, vergat zij niet, dat hij haar bijgestaan had in een oogenblik, waarop zij in wanhoop gedompeld was.

Hij duwde haar als 't ware in de donkere gang, er niet aan denkende iets met haar te bespreken voor de toekomst — wat door hem bijna onmiddellijk betreurd werd — en wierp haar de verpleegstersuitrusting achterna, waarop hij den toegang tot den geheimen uitgang snel sloot.

Nauwelijks had hij zich weer neergezet op een stoel, of er werd aan de deur der bibliotheek geklopt.

— Binnen ! riep hij.

De tuinmansvrouw verscheen.

— Er is een heer, die u wenscht te spreken.

— Zijn naam ?

— Hij heeft zijn naam niet genoemd. Hij heeft alleen gezegd, dat hij voor een partikuliere zaak kwam.

— Wie is hij ? Kent gij hem ?

Door die vragen te stellen, beoogde Carterbilt niets anders dan uitstel te winnen en Muriel gelegenheid te geven zich zoover mogelijk te verwijderen.

— Neen, antwoordde met verdachten nadruk de tuinmansvrouw, ik heb dien heer ook nooit gezien

Men zal opgemerkt hebben, dat de vrouw geen enkele maal Carterbilt aansprak met « mijnheer ». Dat deed zij niet omdat ze in hem niets anders zag dan een gauwdief, een indringer, dien het om een of andere misdaad te doen was.

De millionnair, die de overtuiging bezat dat zij een half uur met den bezoeker gesproken had, kon niet nalaten de vrouw even verbaasd aan te kijken, daar hij zich niet veel goeds voorspelde, van dergelijk dienstpersoneel. Hij nam zich voor, zoodra de boel in het reine was, dat mensch met een maand loon te ontslaan.

— Kan ik dien mijnheer binnen laten komen ? vroeg de vrouw.

De millionnair, die er niets mee gewonnen zou hebben als hij weigerde, antwoordde toestemmend.

De tuinmansvrouw vertrok en weinige oogenblikken later trad Hawk Shore het vertrek binnen.

Vanaf het oogenblik, dat hij de bibliotheek betrad, richtte zich zijn scherpe blik op Carterbilt.

Hij voelde zich teleurgesteld. Dat intelligente gelaat, die levendige oogen, dat was niet hetgeen hij verwachtte te zien. Hij had den persoon reeds beoordeeld naar de kleeding die hij van hem in handen gehad had, doch merkte nu drommels goed, dat de kleeren den man niet maken. Hij kwam ook tot het besluit, dat de slag, dien hij op het punt stond te leveren, niet zoo gemakkelijk zou zijn te winnen als hij wel gedacht had.

Hij trad nader.

— Wat is er van uw verlangen ? vroeg Carterbilt.

Shore keek zijn ondervrager recht in de oogen en antwoordde op een toon, waaraan hij veel gewicht trachtte te geven :

— Ik ben van de policie !

Hawk Shore was er heelemaal niet op voorbereid dat die woorden met een spotend lachje begroet zouden worden en dat op onverschillige toon zou worden geantwoord :

— Daar twijfelde ik niet aan.

Shore was ook niet voorbereid op de ijzige stilte, die op die woorden zou volgen. De zich ontdekt ziende misdadigers nemen gewoonlijk niet zoo'n kalme, spottende houding aan.

Het was niet de beweging van ontmoediging door Shore gemaakt, die Carterbilt er toe bracht hem te verzoeken toch te gaan zitten, maar de gedachte, dat, hoe langer de policieman bleef, des te meer tijd Muriel zou hebben om te ontkomen.

Waarom niet een beetje spelen met den tijd ? De millionnair had de treinen naar Folkestone nagezien en was tot het besluit gekomen, dat Muriel juist tijd genoeg zou hebben den trein te halen en dus de policie, die op haar hielen zat, te ontkomen. Nu Carterbilt er over nadacht, betreurde hij het, haar geen geld medegegeven te hebben, waaraan zij wel behoefte zou gevoelen. Toen Shore merkte, dat de man tegenover hem het gesprek niet voortzette, begreep hij, dat het tijd werd te beginnen.

— Ge zult wel nieuwsgierig zijn, denk ik, te weten wat mij hierheen voert.

— Wat is het voor een zaak ?

De detective wilde maar onmiddellijk den beslissenden slag toebrengen en antwoordde :

— Den dood van Irving Carterbilt !

De andere lachte weer, een lach, nog koeler en ontmoedigender dan zooeven.

— De dood van Irving Carterbilt ?... Haha ! Ge schijnt ook op de hoogte te zijn van alles, juist als de dagbladschrijvers, is het niet ?

Shore was meer dan verbaasd. Maar hij was er toch de man niet naar, om zich zoo gauw te laten overbluffen.

— Ik denk, antwoordde hij, dat dagbladen in deze streek wel een heel zeldzame verschijning zullen zijn.

— Zoo, denkt ge ?

— Ja, en daarom is het wel mogelijk, dat u niets bekend zal zijn van het vinden van Irving Carterbilt's lijk aan den spoorweg en van de voorwerpen, die op hem bevonden zijn en waarmede men zijn identiteit heeft vastgesteld.

— Voorwerpen ?... vroeg de ander, die nog altijd rustig op de canapé was blijven zitten. Dat is waar !.... Laat ik er om denken, dat ik die dingen terug vraag.

Het was Shore niet mogelijk meer dan een kort droog lachje te uiten. De houding van dien man begon op zijn zenuwen te werken.

— Ik heb u gezegd, hervatte Shore, dat ik tot de policie behoor. Zoudt ge er nu niet eens aan denken van spel te veranderen ?

— Welk spel ?

— Het spel, door u op 't oogenblik gespeeld en bestaande in het willen doorgaan voor den verongelukten millionnair.

— Haha ! lachte Carterbilt, wilt ge daar heen ?

— Zoo ! Ik wist wel, dat ge geen bladen gelezen had, zegde nu de detective.

— Het zal niet de eerste maal zijn, gaf de millionnair ten bescheid, dat een policieman mistast.

— Wat wilt ge daarmede zeggen ?

— Wel, dat ik gedurende de laatste vier-en-twintig uur bijna niets anders gedaan heb dan bladen lezen. Kijk daar maar eens ! Als ik mij niet bedrieg, liggen er een vijftien of twintig. En elk van die bladen bevat een beschrijving van den persoon, die verongelukt is.

— Van den heer Irving Carterbilt ?

— Van mijzelf. Juist !

Shore's lachje was verdwenen en het vertrouwen in hetgeen zijn tante hem verteld had, ging grootendeels verloren.

XIX

De Bloedvlekken

Als ik u vertel, hernam Shore, dat ik alles weet, dan is het nutteloos veel woorden te verspillen.

— Gij zijt wel ijverig, betuigde Carterbilt op spottenden toon. Ik veronderstel, dat de hoofdcommissaris van policie wel tevreden over u zal zijn.

— Ik behoor niet tot de officieele policie, antwoordde Hawk op een toon, die verried, dat hij korrelig werd door het spotten van den ander

— Mijn gelukwenschen, mijnheer. Gij zijt dus detective ?

— Bijzonder detective, nadat ik den dienst van de policie verlaten heb.

— Zeer te betreuren.

Er ontstond een stilte. Shore wist niet meer wat hij nu moest aanvoeren. Misschien was het 't beste maar, dat hij voorloopig het onderhoud staakte. Hij maakte daartoe een beweging van opstaan, doch Carterbilt oordeelde Muriel nog niet ver genoeg voor den policieman. Daarom nam hijzelf het gesprek weer op :

— Ik veronderstel, dat gij hier zijt gekomen voor een onderzoek ?

— In zekeren zin, ja ! Gij zijt het wild, dat ik wenschte te jagen.

— Wat vertelt ge mij daar voor onzin ?

— De waarheid.

— Zoo !

— Ja, en ik zou u aanraden van houding te veranderen, daar ik er niet de man naar ben, om mij gemakkelijk met een kluitje in het riet te laten sturen.

(t Vervolgt.)